

Magistrát města Mladá Boleslav

odbor dopravy a silničního hospodářství – oddělení dopravy a SH
Komenského nám. 61, 293 49 Mladá Boleslav, tel. 326 716 332

Č.j. ODSH 253-280/2018-22/116
Oprávněná úřední osoba: JUDr. Zdeněk Čurda
TEL.: 326 716 332
E-MAIL: curda@mb-net.cz

V Mladé Boleslavi dne 4. prosince 2018

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

VYROZUMĚNÍ O PODANÉM ODVOLÁNÍ.

Magistrát města Mladá Boleslav, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako věcně a místně příslušný silniční správní úřad ve věcech silnic II. a III. třídy a veřejně přístupných účelových komunikací podle § 40 odst. 4 písm. a) zákona č. 13/1979 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, v řízení o žádosti o vydání deklaratorního rozhodnutí ve věci existence veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku parc.č. 217/1 v k.ú. Bechov (ostatní komunikace, LV č. 78), kterou jako vlastník pozemku podala paní Ing. Stanislava Konopková, bytem Bechov 26, 294 04 Dolní Bousov, zastoupená Mgr. Štěpánem Ciprýnem, advokátem, se sídlem Rumunská 12, 120 00 Praha 2 (dále jen „žadatelka“).

Magistrát města Mladá Boleslav, odbor dopravy a silničního hospodářství po prošetření dne 29.10.2018 ve smyslu § 142 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) vydal rozhodnutí o určení právního vztahu, ve kterém po novém projednání rozhodl, že **na pozemku parc.č. 217/1 v k.ú. Bechov existuje veřejně přístupná účelová komunikace.**

Dne 12.11.2018 žadatelka jako účastnice řízení ve stanovené lhůtě proti rozhodnutí podala odvolání, a to do všech jeho výroků – odvolání zasláno v příloze. Silniční správní úřad řešil pouze statut komunikace a v novém rozhodnutí se řídil právním názorem odvolacího orgánu. Nepovolené stavby jsou řešeny jinými správními úřady.

Ve smyslu ustanovení § 86 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád Vás uvědomuji o podaném odvolání s možností se do 10 dnů ode dne oznámení se k tomuto vyjádřit. **Stejnopis odvolání je přílohou tohoto vyzoomění.**

Vyrozumění o podaném odvolání bude v elektronické podobě zveřejněno na webových stránkách Magistrátu města Mladá Boleslav <http://www.mb-net.cz/?page=uredni-deska>, a Městského úřadu Dolní Bousov <http://www.dolni-bousov.cz>.

MAGISTRÁT MĚSTA
Mladá Boleslav
odbor dopravy
a silničního hospodářství
31

JUDr. Zdeněk Čurda
referent odboru dopravy a SH

Obdrží účastníci řízení:

Stanislava Konopková, Bechov 26, 294 04 Dolní Bousov, zastoupená Mgr. Štěpánem Ciprýnem, advokátem, ev.č.čak: 16247, se sídlem Rumunská 12, 120 00 Praha 2
Město Dolní Bousov, nám. TGM 1, 294 04 Dolní Bousov - **s žádostí o zveřejnění v elektronické podobě na webových stránkách města a vyvěšení na úřední desce**
Polák Roman, Svobodín 23, 294 04 Dolní Bousov
Zeithaml Václav, Bechov 33, 294 04 Dolní Bousov
Macounová Jana, Bechov 20, 294 04 Dolní Bousov
Olbrich Petr, Bechov 27, 294 04 Dolní Bousov

Bartoňová Zdeňka, Bechov 30, 294 04 Dolní Bousov
Veselý Josef, Bechov 38, 294 04 Dolní Bousov
Ing. Olbrich Robert, V Kališti 314, 294 04 Dolní Bousov
Olbrichová Marta, Janáčkova 829/22, 293 01 Mladá Boleslav
Bendová Jana, U Obůrky 1736, 516 01 Rychnov nad Kněžnou
Jakubcová Stanislava, Erbenova 1050, Valdické Předměstí, 506 01 Jičín
Jandová Julie, Bechov 5, 294 04 Dolní Bousov – na uvedené adrese neznámá
Jandová Julie, Cihlářská 761, 562 01 Ústí nad Orlicí
Kašík Alois, Zbudovská 761/3, Libuš, 142 00 Praha 4
Kašík Libor, Bechov 5, 294 04 Dolní Bousov
Klauz Miroslav, Jilemnického 1120, 293 01 Mladá Boleslav
JUDr. Klauz Pavel, Třebsín 295, 257 44 Netvořice
Krejbičová Dagmar, bytem Snovídky 65, 683 33 Nesovice
Masáková Marie, Lítkovice 28, 294 02 Kněžmost
Pavličková Anna, Bechov 5, 294 04 Dolní Bousov
Dorotík Ladislav, Čapkova 198/11, 737 01 Český Těšín
Dorotíková Eva, Čapkova 198/11, 737 01 Český Těšín
Němeček Vlastimil, Bechov 29, 294 04 Dolní Bousov
Němečková Ivana, Bechov 29, 294 04 Dolní Bousov

Toto vyrozumění o podaném odvolání musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů na úřední desce Magistrát města Mladá Boleslav a Městského úřadu Dolní Bousov.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

Mgr. Štěpán Ciprýn, advokát
ev. č. ČAK: 16247
se sídlem: Praha 2, Rumunská 12, PSČ: 120 00

Krajskému úřadu pro Středočeský kraj

prostřednictvím

elektronicky

Magistrátu města Mladá Boleslav
Odbor dopravy a silničního
hospodářství
Komenského náměstí 61
293 49 Mladá Boleslav

V Praze dne 12. 11. 2018

Odvolání proti rozhodnutí o určení právního vztahu

K č. j.: ODSH- 253-280/2018-22/116

Žadatelka: Stanislava Konopková, nar.: 24. 08.1976
bytem Bechov 26, 294 04 Dolní Bousov

zastoupena: Mgr. Štěpánem Ciprýnem, advokátem, ev.č. čak: 16247
se sídlem Praha 2, Rumunská 12, PSČ 120 00

I.

Žadatelka svým podáním ze dne 17. 08. 2017 žádala o vydání rozhodnutí, ve kterém se deklaruje, že pozemek parc. č. 217/1 v obci Dolní Bousov, k.ú. Bechov, zapsaný na LV č. 78 u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav, není veřejně přístupnou účelovou komunikací.

Žadatelce bylo prostřednictvím jejího právního zástupce doručeno rozhodnutí Magistrátu města Mladá Boleslav, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen jako „správní úřad“), č. j. ODSH- 253-280/2018-22/116 ze dne 29. 10. 2018, které správní úřad vydal po tom, co mu byla věc vrácena odvolacím orgánem – Krajským úřadem Středočeského kraje, odbor dopravy (dále jako „odvolací orgán“) k dalšímu řízení.

Žadatelka nyní prostřednictvím svého právního zástupce při zachování odvolací lhůty podává proti rozhodnutí správního úřadu toto své odvolání, a to do všech jeho výroků, neboť má za

to, že toto rozhodnutí trpí vadami, pro které by mělo být odvolacím orgánem jako nesprávné a nezákonné zrušeno.

II.

Žadatelka zejména poukazuje na tu skutečnost, že správní úřad byl povinen řídit se v řízení po zrušení jeho předchozího rozhodnutí odvolacím orgánem, jakož i při vydání rozhodnutí nového, právním názorem odvolacího orgánu. Této své povinnosti správní úřad nedostál. Žadatelka poukazuje zejména na to, že správní úřad setrval i nadále pouze u toho, že zkoumal otázku existence veřejně přístupné účelové komunikace (dále jen jako „VPÚK“) na pozemku parc. č. 217/1, k. ú. Bechov, pouze z hledisek naplnění znaku souhlasu vlastníka pozemku a znaku nutné komunikační potřeby. Naplnění ostatních znaků VPÚK správní úřad vůbec nezkoumal a tedy ani tyto znaky nikterak neodůvodnil. Zjištění naplnění těchto znaků je však pro rozhodnutí o existenci VPÚK naprostou nezbytností, bez které nelze o existenci VPÚK rozhodnout. Už jen z tohoto důvodu rozhodnutí správního úřadu neobstojí.

III.

Žadatelka i nadále setrvává u svého stanoviska, že pro pozemek, který je v soukromém vlastnictví, platí, že může být uznán za veřejnou cestu jen tehdy, jsou-li splněny dva předpoklady, a to jednak, že pozemek byl věnován buď výslovným projevem, nebo z konkludentních činů vlastníka byl k obecnému užívání určen a dále především z toho, že toto užívání slouží k trvalému uspokojení nutné komunikační potřeby (viz např. Boh A 10017/32).

Správní úřad ve svém rozhodnutí dovozuje souhlas právního předchůdce žadatelky ze skutečností, ze kterých tento souhlas nevyplývá.

Zápis pozemku p. č. 217/1 do pozemkové knihy dne 28. 06. 1943 jako stálé cesty ani Pasport města Dolní Bousov ze dne 26. 03. 2014, kde je pozemek veden jako účelová komunikace, není pro zodpovězení otázky, zda na pozemku p. č. 217/1 existuje veřejně přístupná účelová cesta, relevantní. K tomu se vyjádřil NSS ve svém rozhodnutí ze dne 27. 10. 2004, č. j. 5 As 20/2003-64 takto: *„Pozemek, který je v soukromém vlastnictví, lze uznat za veřejnou cestu jen tehdy, jsou-li splněny dva předpoklady, a to jednak, že pozemek byl věnován buď výslovným projevem, nebo z konkludentních činů vlastníka byl k obecnému užívání určen, a dále především z toho, že toto užívání slouží k trvalému uspokojení nutné komunikační potřeby. Není proto v této souvislosti rozhodné, jak byl pozemek v pozemkových knihách, popř. v ostatních listinách označován“.*

Z toho, že právnímu předchůdci nevadilo užívání jeho pozemku některými sousedy a že právní předchůdce dal souhlas s výstavbou domu na pozemku parc. č. 233/4 (kdy ani tato skutečnost nebyla správním úřadem nikterak přímo prokázána), rovněž není možné dovozovat existenci VPÚK. Tyto skutečnosti totiž spíše vypovídají o tom, že pozemek parc. č. 217/1 byl užíván sousedy právního předchůdce žadatelky na základě soukromoprávních institutů, kdy je zřejmé, že takto mohla pozemek užívat pouze konkrétní úzká skupina osob a tedy nikdy nedošlo k užívání tohoto pozemku z důvodu veřejného zájmu. Možnostmi užívání pozemku parc. č. 217/1 na základě soukromoprávních institutů se přitom správní úřad vůbec

Mgr. Štěpán Ciprýn, advokát
ev. č. ČAK: 16247
se sídlem: Praha 2, Rumunská 12, PSČ: 120 00

nezabýval, a to ani ve vztahu k otázce existence nezbytné komunikační potřeby, viz níže, a namísto toho chybně učinil závěr o existenci VPÚK.

Právní předchůdci žadatelky navíc opakovaně při konání veřejných schůzí v Bechově vyjadřovali své jednoznačné stanovisko, že pozemek parc. č. 217/1 je pouze jejich vlastnictvím a nikdo jiný nemůže tento pozemek volně užívat. Někteří vlastníci sousedních pozemků si totiž tento pozemek neoprávněně přivlastňují, kdy právě prostřednictvím účelově tvrzené nutnosti komunikační potřeby neoprávněně zasahují do vlastnického práva žadatelky, a to i prostřednictvím výstavby různých lávek a mostku, které si na pozemku žadatelky budují bez povolení vodoprávního úřadu. Dokladem jsou ústní spory mezi žadatelkou (jakož i jejími právními předchůdci) a těmito ostatními vlastníky, a také stížnosti starostům. Na tyto zásahy, mj. v podobě černých staveb, do vlastnického práva žadatelky a jejích právních předchůdců od nepaměti právní předchůdci žadatelky mnohokrát upozorňovali město Dolní Bousov, jak ústně, tak v roce 1997 již dokonce písemnou formou. Těmito stížnostmi se však nikdo nezabýval. Situace došla natolik daleko, že svým neomaleným chováním v roce 2016 okolní vlastníci zdevastovali i sousedící náhon k rybníku, ze kterého si udělali parkoviště ke svému podniku (autoopravna). Již před dvěma roky vydal vodoprávní úřad na podnět žadatelky k prošetření v Mladé Boleslavi rozhodnutí o navrácení náhonu do původního stavu, což se však dosud nestalo. Žadatelka se snažila proti těmto zásahům bránit též prostřednictvím zaměření pozemku geodetem, na základě čehož došlo k vyznačení hranic pozemku kolíky. Ani tento krok však situaci nevyřešil, neboť kolíky byly okolními vlastníky vytahány. Podmínky na místě se tak stále zhoršují a vlastnické právo žadatelky je i nadále nepřipustně omezováno.

Ve věci pak nebylo žádným způsobem prokázáno, že by právní předchůdce žadatelky či žadatelka měly v úmyslu povolit užívání pozemku parc. č. 217/1 neurčitým okruhem třetích osob. Naopak žadatelka po celou dobu jednala s okolními vlastníky nemovitostí o sjednání věcného břemene služebnosti cesty, z čehož je zřejmé, že její vůle směřovala umožnění přístupu pouze okolním vlastníkům, a to skrze soukromoprávní institut. K tomu viz rozhodnutí NSS ze dne 22. 12. 2009, č. j. 1 As 76/2006-60, ve kterém se uvádí, že *„Skutečnost, že vlastník pozemku nebo jeho právní předchůdce upravil právo cesty a jízdy formou věcného břemene, totiž svědčí spíše tomu, že neměl v úmyslu povolit neomezené užívání komunikace na jeho pozemku neurčitým okruhem třetích osob“*.

IV.

Ve vztahu k otázce nutné komunikační potřeby žadatelka nesouhlasí se závěrem správního úřadu, že byl tento znak naplněn. Žadatelka opakovaně poukazuje na tu skutečnost, že není pravda, že by na pozemky p. č. 233/4, 233/3, 233/2, 230/9, 230/20, 230/21, 230/14, 230/17, 230/19 a k nemovitostem na pozemcích st. 171, st. 89/1, st. 89/2 byl přístup pouze z komunikace na pozemku p. č. 217/1. Dle Žadatelky není pozemek č. 217/1 jediným pozemkem, přes který by se vlastníci okolních nemovitostí mohli dostat ke svým pozemkům, a proto není naplněn ani požadavek tzv. nutné komunikační potřeby.

Ve své žádosti o vydání deklaratorního rozhodnutí žadatelka správní úřad informovala, že přístup k výše uvedeným pozemkům je možný i z jiných pozemků. Konkrétně Pan Roman Polák, vlastník pozemku parc. č. 233/4, má přístup na tento svůj pozemek z veřejné

komunikace, tedy pozemku parc. č. 347/1, který s jeho pozemkem bezprostředně sousedí. Pan Václav Zeithaml jako vlastník pozemku parc. č. 233/1 a pozemku parc. č. 233/3 má přístup na svůj pozemek parc. č. 233/1 opět z veřejné komunikace, tedy pozemku parc. č. 347/1. Pozemek parc. 233/1 s touto veřejnou komunikací bezprostředně sousedí. Pozemek parc. č. 233/3 pak bezprostředně sousedí s jeho pozemkem parc. č. 233/1 a vlastník pozemku má tak na tento pozemek přístup z veřejné komunikace, když je vlastníkem obou těchto uvedených pozemků a není patrná žádná právní nebo technická závada, která by tento přístup znemožňovala. Paní Jana Macounová jako vlastník pozemku parc. č. 233/2 může mít přístup opět z veřejné komunikace parc. č. 347/1. Pokud by došlo ke zřízení cesty k pozemku pana Václava Zeithamla parc. č. 233/3, může tuto v rámci dobrých příbuzenských vztahů paní Macounová využít až ke svému pozemku parc. č. 233/2. Paní Jana Macounová je družkou pana Jaroslava Zeithamla, který je bratrem pana Václava Zeithamla a zároveň strýcem pana Romana Poláka. Z tohoto důvodu žadatelka nevidí důvod pro využívání jejího pozemku parc. č. 217/1 jako veřejné účelové komunikace. Případně může paní Jana Macounová řešit danou záležitost zřízením věcného břemene přes pozemek pana Václava Zeithamla, popř. přes pozemek žadatelky. Žadatelka již v minulosti vyzvala vlastníky okolních pozemků a chtěla jim vyjít vstříc právě zřízením věcného břemene stezky a cesty přes její pozemek - nikoli však cesty nezbytné, když pro to nejsou splněny zákonné požadavky, a nikoli cesty veřejné.

Žadatelka dále uvedla, že pokud by snad na tento jediný pozemek paní Jany Macounové nemohl být zřízen přístup z veřejné komunikace parc. č. 347/1, pak je tedy žadatelka ochotna věc řešit prostřednictvím zřízení věcného břemene ve prospěch tohoto jednoho pozemku. Žadatelka má však za to, že situace, kdy jediný z uvedených okolních pozemků nemá přístup z veřejné cesty parc. č. 347/1, nemůže být důvodem pro kvalifikaci jejího pozemku parc. č. 217/1 jako veřejné účelové komunikace, když k takovému veřejnému užívání svého pozemku nedala nikdy souhlas, a to ani konkludentní. Tak závažný zásah do vlastnického práva žadatelky jaký představuje zřízení VPÚK není možné odůvodnit skrze nutnost zajištění přístupu k jednomu pozemku.

Rozložení pozemků a přístupy k jednotlivým pozemkům jsou patrné z plánu, který je součástí spisu shora označeného řízení.

S ohledem na výše uvedené má žadatelka za to, že správní úřad se nedostatečně vypořádal s jejím tvrzením ohledně toho, zda užívání pozemku p. č. 217/1 slouží k trvalému uspokojení nutné a ničím nenahraditelné komunikační potřeby. Žadatelka si k této věci dovoluje poznamenat, že správní úřad měl vzít v potaz též kritéria, k jakému cíli cesta vede, zda existuje a jak se liší alternativní cesta, zda by bylo třeba cíl cesty stavebně upravovat, aby byl možný alternativní přístup nebo příjezd, a zda alternativní cesta vede po soukromém nebo obecním pozemku, přičemž těmito skutečnostmi se správní úřad ve svém rozhodnutí vůbec nezabýval. Většina předmětných pozemků je využívána pro zemědělské nebo rekreační účely, jde zejm. o zahrady, ovocné sady nebo ornou půdu. Žadatelka se domnívá, že v takovém případě měl správní úřad zvážit jí navrhovaný alternativní přístup k těmto pozemkům, který je dle jejího názoru pro účely využití těchto pozemků dostačující.

Dále žadatelka, zejm. s ohledem na její úmysl vyjednávat o zřízení věcného břemene, poukazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 09. 01. 2008, sp. zn. II. ÚS 268/06, ve kterém ÚS uvádí, že „*Primárním smyslem účelových komunikací je zajistit přístup vlastníkům k jejich*

Mgr. Štěpán Ciprýn, advokát
ev. č. ČAK: 16247
se sídlem: Praha 2, Rumunská 12, PSČ: 120 00

nemovitostem tam, kde neexistuje jiná alternativa přístupu a kde tento přístup zjevně není upraven soukromoprávním institutem (např. věcným břemenem). Pouze v takto úzkém rozsahu potřeb vlastníků nemovitostí, kteří nemají jiný alternativní přístup ke svým nemovitostem, je totiž možné spatřovat prosazení veřejného zájmu“.

Podle Ústavního soudu se posuzování legitimních omezení základních práv jedná o nezbytnou podmínku proporcionality omezení. Pokud tedy existují jiné způsoby, jak dosáhnout sledovaného cíle (zajištění komunikačního spojení nemovitostí), aniž by došlo k omezení vlastnického práva, je třeba dát před omezením vlastnického práva přednost těmto jiným způsobům. Při posuzování komunikačních alternativ musí alternativa reálně existovat, což vzhledem ke shora uvedenému je doloženo. Navíc také zřízení tzv. cesty z nouze (tj. tam, kde vlastník nemovitosti k ní nemá přístup), je možné jen na základě rozhodnutí o vyvlastnění. I v případě, že by u některých okolních vlastníků nebyla možnost řešení přístupu jiným způsobem, je třeba vzít v potaz, že okruh dotčených osob není v tomto případě neomezený, resp. nejedná se o širší veřejnost, ale jedná se pouze o několik málo osob, se kterými je stěžovatelka ochotna vyřešit tuto otázku soukromoprávně a za tímto účelem již s těmito osobami stěžovatelka dříve jednala a tudíž i z tohoto důvodu zde není dán veřejný zájem potřebný z hlediska existence VPÚK.

V.

Závěrem žadatelka zdůrazňuje, že s ohledem na charakter institutu VPÚK, kdy zákon o pozemních komunikacích je třeba vykládat v souladu s čl. 11 odst. 4 LZPS, podle kterého vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu, jakož i s ohledem na ustálenou soudní judikaturu by měla být v případě pochybností dána přednost výkonu vlastnického práva k pozemku před jeho obecným užíváním jakožto účelové komunikace. Správní úřad však ve svém rozhodnutí postupoval zcela opačně.

S ohledem na shora uvedené žadatelka spatřuje zásadní pochybení v postupu Správního úřadu a vadu řízení v nedostatečném prozkoumání dané problematiky a nedodržení základních zásad správního řízení.

Žadatelka má tak za to, že správní úřad nedostatečně zohlednil okolnosti konkrétního případu, nezabýval se otázkou naplnění všech znaků VPÚK, nebyl doložen ani prokázán souhlas vlastníka, a to ani výslovný ani konkludentní, nebyla prokázána ani skutečnost, že je naplněno kritérium nutné komunikační potřeby, a že je pozemek č. 217/1 využíván veřejností dlouhodobě, přičemž k tomu správní úřad rovněž nezjistil, kdy se mělo začít přes předmětný pozemek chodit či jezdit a v jakém rozsahu, a ani otázkou, zda v případě, že na pozemku v minulosti existovala VPÚK, zda nedošlo ke změně okolností, tedy že VPÚK přestala splňovat některou z podmínek své existence a tedy zanikla. Rovněž se správní úřad dostatečně nevypořádal s existencí alternativního spojení.

Mgr. Štěpán Ciprýn, advokát
ev. č. ČAK: 16247
se sídlem: Praha 2, Rumunská 12, PSČ: 120 00

VI.

S ohledem na výše uvedené žadatelka navrhuje, aby odvolací správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal.

Stanislava Konopková
v plné moci
Mgr. Štěpán Ciprýn, advokát